
Вишивальниця з Малої Любаші

**Марії Козачук,
жительці села
Мала Любаша, –
вісімдесят
п'ять років.
За її плечима
нелегке життя.**

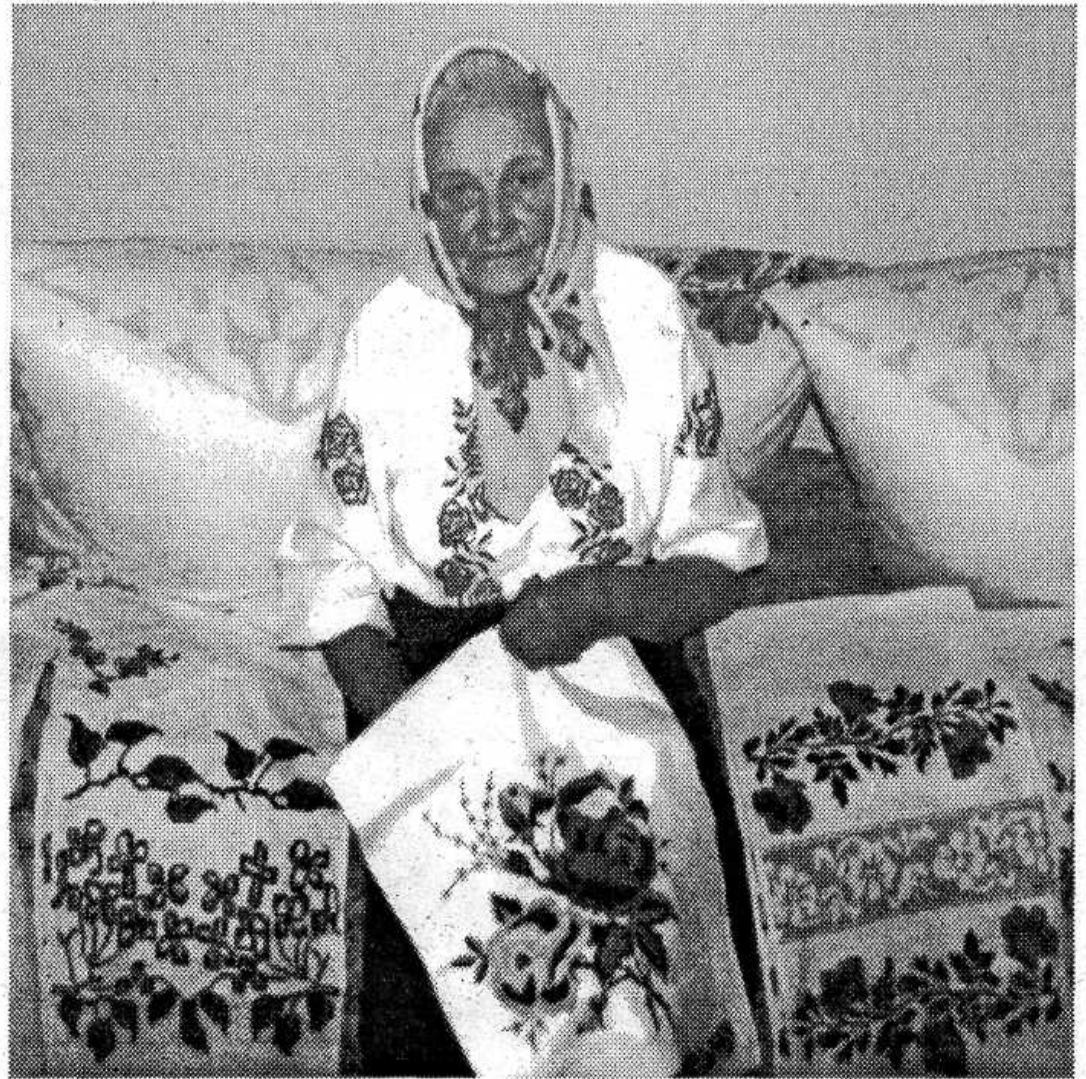
- У сім'ї моїх батьків було семеро дітей, - розповідає Марія Федорівна, - два брати загинули на фронті.

З війною пов'язана і її особиста доля. Шістнадцятирічною дівчиною Марійка була партизанською зв'язковою. Нерідко при виконанні завдань ризикувала власним життям.

Сьогодні бабуся проживає одна. І коли на душі стає сумно, бере до рук голку з ниткою. В такі хвилини з'являються на полотні різноманітні візерунки.

- Вишивати мене з дитинства навчила мама, - поринає в минуле Марія Козачук. - А ще наша сім'я була дуже духовною. Незважаючи на партійну політику, всі вірили в Бога.

Свято-Покровська церква в Малій Любаші стала тим місцем, де Марія Козачук знаходить душевний спокій. Прихожанка

має мрію, щоб у цьому храмі з'явився чудотворний образ Божої Матері «Дубенська». Ця ікона була духовною спадщиною князів Острозьких. Вона охороняє людей від зла й біди.

А ще Марія Федорівна цікавиться народною медициною. В її домі чимало книг, написаних знавцями трав та мудрецьми.

- Треба жити з вірою в Бога та з любов'ю до природи, - переконливо каже Марія Козачук. - Бо всі ми смертні. І що заслужимо тут, на землі, те й матимемо у вічності.

Мабуть, з цим не можна не погодитись.

Олександр НИКОНЧУК.